

GAZETA LWOWSKA.

W Poniedziałek

N^{ro.} 136.

27. Listopada 1820.

Wiadomości krajowe.

Ze Lwowa. — C. K. Rząd krajowy podał do umieszczenia co następuje:

U w i a d o m i e n i e.

Jego Ces. Król. Apostolska Mość Najwyższą uchwałą z dnia 4. Września 1818 roku do Nru. 6850 Lwowski karzący Senat od Magistratu Król. głównego miasta Lwowa oddzielić, i tenże na Ces. Król. Sąd karzący najsławiej wywyższyć, — urzędowanie zaś tegoż Ces. Król. Sądu karzącego Lwowskiego z dniem 1. Listopada 1820 roku, mocą najwyższych dekretów nadwornych z dnia 18. Sierpnia 1820 do liczby 5288 i 5289 tudzież z dnia 29. Września 1820 do liczby 6179 ustanowić raczył.

Która to najwyższa uchwała wszystkim i każdemu wszecholności Urzędowi, oraz i mieszkańcom Królestw Galicyi i Lodomeryi do wiadomości i stosowania się niniejszemu podaje się.

We Lwowie dnia 16. Października 1820.

(Następują podpisy.)

O k o l n i k

Zakazuje się samowładne robienie pieczęci urzędowych.

Według Dekretu wysokiej Kancelaryi nadwornej z d. 23. Sierpnia r. b. do liczb. 24841 raczył Najjaśniejszy Pan najwyższą uchwałą swoją z d. 12. t. m. względem robienia pieczęci urzędowych postanowić, co następuje

Kto pieczęć urzędową robi, nie mając nakazu pisemnego od Urzędu, dla którego pieczęć takowa służy, lub kto pieczęć sporządzoną odda komu innemu a nie Urzędowi, dla którego sporządzenie pieczęci było nakazane, stać się winnym ciężkiego przestępstwa policyjnego, sprzeciwiającego się urządzeniom i przepisom publicznym, dotyczącym bezpieczeństwa powszechnego; za co pierwszy raz, karany być ma aresztem od tygodnia do miesiąca trwać mającym, drugi raz stoli, oprócz aresztu miesięcznego jeżeli jest profesjonalista, także utratą profesyi.

Rozumi się samo z siebie, że jeżeli czyni-

ności takowej towarzyszy zbrodnia, zastosowane być mają także prawa karne ustanowione na takową zbrodnię.

Wreszcie do pieczęci urzędowych należą nie tylko pieczęci Monarchiczne, ale także Stanowe, mieyskie, Urzędów publicznych, Zwierzchności mieyscowych, publicznych, instytutów naukowych, Probostw, lub publicznych notaryuszów, towarzystw i tym podobnych korporacyi.

Nakoniec pieczęcie wszystkich pomienionych Urzędów i Władz publicznych powinny mieć napis przeznaczenia swoiogo na okóło, lub we środku.

Najwyższą ta uchwała, podaje się niniejszemu do wiadomości publicznej.

We Lwowie d. 9. Października 1820.

(Następują podpisy.)

Marcin Śląski wyższy Urzędnik okręgu podatkowego Bączatka w Cyrkule Jasielskim, odstąpił na korzyść Galicyjskiego funduszu Inwalidów 6 ZR. w mon. konw. onemuż na przyjęcie kalkulantów i kopistów wyznaczonych, oraz należącą sobie nagrodę za wypracowanie sprostowania dzieła podatku gruntowego.

W Podhaycach, Cyrkułu Brzeżańskiego, z rozdanych w tym roku nagród wyznaczonych ku ulepszeniu chowu koni i bydła rogatego, odebrali: Jan Lasota Ekonom z Koniuszek za najpiękniejszego źrebca — Tadeusz Brozowski dziedzie Gietowodów za takiegoż po 100 ZR. — Konrad Studnicki Ekonom z Musyłowa za najpiękniejszą źrebicę — Woyciech Pilecki wyższy Urzędnik drogowy w Podhaycach za takiegoż po 25 ZR. — Dalej za najpiękniejsze byli Jan Łodziński Pleban Łacin. w Podhaycach — Jakób Kordecki cenzyta z Bibła — Pawło Wybyły poddany z Justynowki po 30 ZR. — Nakoniec za najpiękniejsze krowy: Wasyl Owsianek poddany z Holendry — Andrzej Reczkowski poddany z Nowosiolki — Fedko Zawrotny poddany z Nowosiolki — Tymko Dorosz poddany z Uhrynowa — Semko He-

Łowyski poddany z Siótki — i Józef Bogucki mieszczanin Podhaiecki, każdy po 20 ZR. w W. W.

Z Opawy d. 17. Listopada. — Dnia 12. t. m. była uczta u Dwornu, na której znajdowali się: N. Cesarz Rossyyski Król Pruski, Jego Królewic. Mość Następca Tronu i Jey Cesarzowic. Mość Xiężna Waymarska z dostojnym Swoim Małżonkiem Xiążęciem Waymaru. Nie przestrzegano żadnych obrzędów.

Dnia 14. przyjmowała Xiężna Waymarska tutejsze Damy i bawiła się z niemi czas przydłuższy nayuprzeymiej.

Przedwczora o godz. zgiew z południa przybył tu Jego Cesarzowic. Mość i Eminencya, Arcy-Xiążę Rudolf, Kardynał i Xiążę Arcybiskup Ołomuniecki, w assistencyi W. Ochmistrza Swoiego JW. Jenerała Porucznika Hrabiego Laurencien. W gmachu Zakonu Kawalerów Niemieckich, przed którym wysiadł, przyjmowali Jego Cesarzowic. Mość Jenerałowic i Naczelnicy Władz Cywilnych, potem przez szeregi dziewcząt w białe szaty ubranych, które kwiaty sypały, udał się Jego Eminencya i Cesarzow. Mość do przeznaczonego dla siebie także pomieszkania, gdzie przyjmował natychmiast przytomnych dopełniających swojego uszanowania. Przed gmachem pomieszkania, postawiono kompanię grenadyerów i muzykę pułkową piechoty niegdy Józefa Hrab. Colloredo, czego atoli Jego Eminencya i Cesarzow. Mość nie przyjął. Zaraz po południu odwiedził, obu NN. Cesarzów Ichmć i bawił dosyć długo w ich posiedzeniu.

Wiadomości zagraniczne.

Portugalia Brazylia i Algarbia.

Dodatek do gazety wychodzący w Lizbonie pod tytułem: *Liberal* zawiera w całości dyploma, którym Lord Beresford pod d. 29. Lipca b. r. mianowany został przez Króla Jenerałem Marszałkiem połączonych Królestw Portugalii i Algarbii, a Jenerał Hrabia Juromana uchwałą z téj samej daty jego Sekretarzem, czyli nieiako Ministrem Woyny.

Gazety Lizbońskie donoszą, że Xiążęta Cadaval i Lafoeus zpokrewnieni z Domem Królewskim; Margrabiowie Abrantes, Pombal i t. d., Hrabiowie San Paya, Almada i t. d., Patriarcha, i innych wiele osób wysokiego stanu, wykonali przysięgę wierności Rządowi rewolucyjnemu.

Gazeta Angielska Kurjer podd. 1. b. m. zawiera z Lizbony z d. 17. Października co następuje: Marszałek Beresford zawinął do uycia rzeki Tagu w d. 10. Październ. na pokładzie okrętu Vengeur od 74 działach pod sprawą Kapitana Maitlanda. Niebawnie po swoim przybyciu uwiadomiony został od rady Trzydziestu (Członków Junty) o rewolucyi zasłanej w jego niebytności; oraz przedstawiono mu, iż wyładowanie jego mogłoby zaburzyć spokój publiczną w Lizbonie a bezpieczeństwo jego osoby nie może być zagrożone. Junta wezwała go nawet, aby ile można iak nayprędzej oddał się portu Lizbońskiego, dodając oświadczenie, że środków ten nie ma bynajmniej naruszać stosunków przyjaźnych między Portugalią i Anglią. — Poczém Marszałek udzielił Juncie wyrok Króla Jego Mci. Portugalskiego i Brazyllyjskiego opiewający: „że Jego Królewska Mość mianował Margtabiego de Campo-Major (Lorda Beresforda) Jenerałem Marszałkiem przyboku swoim; i temdał nieograniczną władzę nad wszystkimi korpusami piechoty, iazdy i artylleryi w Królestwie Portugalii, oraz nadał mu mość domagania się od wszystkich Władz tego, co się mu zdawać będzie pożytecznem dla Krainy.“ — Junta, pomimo tego udzielenia wzbrania nieustannie, że Jana VI. uznaje za swojego Monarchę. — Ponieważ rzecz ta stała się głośną, powstało zatem poruszenie w mieście i żołnierze okazali niechęć ku Juncie. Lud był niespokojny obawiając się nieprzyjaźnych krótków. Zwyczajny Agent Angielski okrętów pocztowych chciał się udać do Lorda Beresforda, został uwięziony. Służący Marszałka pozostali w Lizbonie, udali się już pierwsi na okręt Vengeur; powróciwszy do miasta, Junta kazała ich ściśle pilnować. Pięciu Oficerów Portugalskich żądali pozwolenia odwiedzić Marszałka; zabroniono im tego, i dano rozkazy, aby ich strzeżono ściśle iak arystokratów. Zakazano zbliżać się do okrętu Vengeur. — Marszałek podał nową notę do Junty następującej treści: „Jeżeli uznacie Władzę Nayprawowierniejszego Króla Jego Mości, powinniście słuchać rozkazów Króla. Bo dwa tylko mogą być przypadki: jeżeli uznacie Władzę Króla, musicie mnie przyjąć iak opatrzonego pełnomocnictwem Królewskiem, którego tylko Król ma prawo udzielać; jeżeli zaś Władzy Królewskiej nie uznacie, więc postępowanie wasze osadzi Europa, a Angliia będzie umiała dopełnić umów za war-

tych z Królem.“ — Junta odpowiedziała, że uznaje Króla, atoli ponieważ Naród powrócił się do swoich praw, Junta nie chce przyjąć Lorda Beresforda. — Marszałek opuścił okręt Vengeur, wsiadł na okręt Isabelle i popłynął do Anglii. — Trudna jest do objaśnienia okoliczność, że Kapitan Maitland po oddaleniu się Marszałka kazał wręczyć Skarbnikowi Junty rewolucyjney sumę 106,952 piastrow przywiezioną z Rio de Janeiro. Mówią, iż nie mógł inaczey postąpić, mając wyraźny rozkaz oddania tę sumę owemu Skarbnikowi, a którym jest ten sam, co urząd ten sprawował za dawnéj Rejency; nadto nie chciano poróżnić się z Portugalczykami o tak małą sumę, ponieważ ciągle dostarczają żywności dla eskadry. — Jenerałowie Porucznicy Blunt i A. Campbell, Sir John Campbell i Sir Viktor Arentschild, Officerowie Angielscy w służbie Portugaliskiej, należeli sposoby mimo żądania Junty odwiedzenia Lorda Beresforda. Po czém otrzymali rozkaz opuszczenia niezwłocznie kraju; wsiadli więc wraz z Pułkownikiem Watem, Podpułkownikiem Wallack i trzema Officerami Portugaliskimi na okręt Arabella. — Przy tém zdarzeniu dostrzegła Junta; iak podzielone są zdania w Lizbonie, i iak wiele ma ieszcze przychylnych sobie Lord Beresford.“

Hiszpania.

Na posiedzeniu Stanów (Córtes) z d. 20. Października, Kommissya wyznaczona do nagrod Narodowych, zdała sprawę z najsławniejszych zasług położonych dla Ojczyzny przez Jeneratów: Riego, Quiroga, Lopez-Bannos, Arce-Arguero, Odali, Espinoza, i Pułkownika Latre, i wniosła, aby wynagrodzić ich dobrami iak wiadomo zniesionych Zakonów, zanim te oddane zostaną pod rozporządzenie Kommissyi umarzający długi krajowe; mianowicie: Jenerałom Riego i Quiroga i ich potomkom nadany ma być stały i roczny dochód w dobrach 80,000 realow. 2) Wspomnieni Jenerałowie mają być poleceni Królowi, aby Jego Królewską Mość raczył im nadać tytuł: z Kastylii, 3) Sposobem wyżey rzezonym nadane mają być dochody Jenerałom: Lopez-Bannos, Arce-Arguero, Odali i Espinoza, każdemu po 40,000, a 4) Pułkownikowi D. Manuel Latre 25,000 realów. Uchwała ta odręczoną została do czasu, dopóki Król nieudzieli Sankcji wyrokowi znoszącego Za-

kony. Sankcya ta iak najnowsze gazety Madridyckie donoszą nastąpiła na d. 23. wieczorem po długim oporze ze strony Króla, który kilka dnia wzbraniał się stale, niechcąc podpisać owego wyroku.

Na posiedzeniu nadzwyczajnym z d. 20. trudniono się uchwałą publicznego oświecenia. Przyjęto wiele artykułów a rozprawy nad innemi odłożone zostały na nadzwyczajne posiedzenie do dnia następującego.

Na posiedzeniu z d. 21. t. m. przyjęto pierwsze 4 artykuły projektu do prawa, względem naruszenia Konstytucyi. Artykuły te są następującego brzmienia: „Art. 1. Kto stara się bezpośrednio i działa, aby Konstytucyę polityczną Monarchii Hiszpańskiej, lub Monarchiã dziedziczną umiarkowaną, iak jest oznaczona Konstytucyã, obalić, zniszczyć, odmienić, lub zrzędzić, by Władze: prawodawcza, wykonawcza i sadownicza połączone były w iednę osobie lub w iedney korporacyi, lub zostały przeniesione na inne osoby, korporacye, uważany być ma iak zdrajca kraju i karany śmierciã. Art 2. Kto dąży bezpośrednio i działa wprowadzić do Hiszpanii innã Religię w miejscu Rzymsko-Katolicko-Apostolickiej lub zrzędzić chce, aby Naród Hiszpański nie wznawał Religii Rzymsko-Katolicko-Apostolickiej, uważany być ma równie za zdrajcę kraju i ukarany śmierciã. Inne występki przeciwko Religii karane być mają według istniejących praw lub mających być w przyszłości zaprowadzonymi. Art. 3. Każdy Hiszpan iakiego bądź stanu i godności starający się ustnie lub na piśmie rozszerzać zdanie, aby Konstytucya nie była zachowywanã całkowicie lub w części, nie w całej Hiszpanii lub w iakiej bądź prowincyi tego kraju, wygnany być ma na lat osiem na iedną z przyległych wysp, zostawać tam ma pod dozorem bezpośrednim Władz cywilnych i utracić wszystkie swoje zaszczyty i godności. Jeżeli obwiniony jest cudzoziemcem, oddalony z urzędu, uwięziony na lat dwie a po upłynieniu tych na zawsze ma być wygnany. Art. 4. Jeżeli występki taki popełni urzędnik publiczny, Duchowny świecki lub Zakonnik podczas pełnienia swojego obowiązku, w mowie lub kazaniu mianem do Ludu, w rozkazie, obwieszczeniu lub winnym iakim publicznym akcie, winny, uznany być ma za niegodnego imienia Hiszpańskiego, zamknięty do więzienia na lat osiem, a potem wygnany na zawsze z kraju. Przełożony Kościoła obecny takowemu kazaniu nie naganiając ie, Sekretarz upowa-

biający takową naukę Pasterską, Naczelnik polityczny, *Alcade* czyli Sędzia, nie postępujący natychmiast przeciwko winnemu, zapłaci podług okoliczności kary pieniężnej od 50 do 600 piastrow a dwa razy tyle w prowincjach zamorskich.“

Z projektu do prawa względem nowego zarządzenia publicznej edukacji, głosowano już na 31 artykułów, których treść jest następująca:

„Oświecenie publiczne będzie iednakowe i bezpłatne, Dyrekcyja ieneralna Eduacyjna będzie miała dozor.“

„Dozor ten nierozciąga się na edukacją prywatną jako zupełnie wolną, z zachowaniem kroków przeciwko tym, którzyby rozszerzać chcieli nauki przeciwne zasadom ustanowionym przez Konstytucyję Monarchii.“

„Edukacyja publiczna dzieli się na trzy stopnie.“

„Dla pięciuset rodzin będzie utworzona szkoła pierwszego stopnia, atoli Rządy Prowincyjne mogą utworzyć większą onych liczbę.“

„W szkołach pierwszego stopnia dawano będzie: czytania, pisania, rachunków, Religii, moralności i katechizmu Konstytucyjnego, objaśniającego prawa polityczne i obowiązki dla początkowych!“

„W szkołach pierwszego stopnia, gdzie do tego jest sposobność, wolno jest nadadź oświeceniu większą rozciągłość, które obeymować może wyższą matematykę, geometryję elementarną, zasady śia sztuk i rzemiosł, historyję i jeografię.“

„Edukacyja drugiego stopnia rozciąga się na nauki, potrzebne przygotować się do zawodu i takich nauk, które należą do powszechnego ukształcenia.“

„Dla edukacyi drugiego stopnia otworzone będą Uniwersytety Prowincjonalne. W każdéj prowincyi Europejski po ostatecznym onych ograniczeniu ma bydź utworzony ieden takowy Uniwersytet, a dla prowincyi zamorskich 32 takich Uniwersytetów.“

W każdym prowincjonalnym Uniwersytecie dawane będą: ięzyk łaciński, chronologia i jeografia, literatura i historia, czysta matematyka, chemia, fizyka, mineralogia, botanika, wraz z gospodarstwem krajowym, zoologia, loika i powszechna grammatyka, ekonomia polityczna łącznie z statys-

tyką, prawa: moralne i natury, publiczne i konstytucyjne.“

„Edukacyja trzeciego stopnia obeymuie szczególne i wyższe nauki.“

„Dla edukacyi tey poświęconych będzie dziewięć wyższych Uniwersytetów.“

Wyspa S. Heleny.

Okręt, który odplynął na d. 19. Sierpnia r. b. z Wyspy S. Heleny przywiózł do Londynu wiadomość, iż Bonaparte znajdował się pod ten czas w zupełnem zdrowiu.

Francya.

Monitor z d. 5. b. m. zawiera co następuje: „Kuryer Angielski z d. 1. Listopada zawiera list wyjęty z gazety Nowego-Yorku pisany iakoby z wyspy S. Tomasza z d. 28. Września donoszący, że fregata Francuzka Juno uwieść miała Buonopartego z wyspy S. Heleny. Baieczka ta śmieszna w swoim układzie, uważaną bydź może iak czysty wymysł iakiegoś Kapitana okrętu kupieckiego. Gazety Nowego-Yorku i Kuryier zgadzają się iednomyslnie, iż cała rzecz jest niedorzeczną baśnią. Dodadź możemy ieszcze, że baśnia ta wymyślona jest przez kogoś, co nawet nie ma wiadomości o nazwiskach naszych okrętów będących na morzu. Fregata iedyna z marynarki Francuzkiej, mająca nazwisko Junony stoi w porcie Toulońskim od kilku lat niewyporzadzona. Fregatty trzy będące na morzu Antyllskiem są: Arethuse, Gloire i Kleopatra. Arethensa przybyła przed 10 lub dniami do Brestu i przywiozła o tamtych dwóch będących pod rozkazami Admirala Duperre wiadomość, że zostawiła ich w porcie *Port-Royal* na wyspie Martynice. Ostatnie wiadomości są z d. 14. Września, więc tylko o 4 dnie wcześniejsze, iak mniemany ten list z wyspy S. Tomasza. Z resztą bayka ta niezastugnie mocnego wykładu.“

Do Paryża przybyli Deputowani mieszkających w Londynie Hiszpanów iadący do Hiszpanii, aby w ich imieniu wręczyli kosztowne paszase Jenerałem: *Quiroga i Riego*.

Zakazano tu przedstawiać Trajedyi Karol VI. zrobioney przez P. Lemercier, ponieważ sztuka ta, ma pełno mieysc obrażających Anglików.